

ENRIC CASALS Fill del Vendrell. Dirigeix amb encert l'Acadèmia Casals, de Barcelona. Sembla que en la seva tasca quotidiana, tingui de tard en tard un lleure i el dediqui a la sardana. En sentir-ne una, hom tot seguit hi endevina unes hores minuciosament treballades, amb una gran cura i amb sòlids coneixements.

Es dels sortosos músics que amb poques sardanes s'ha creat una manera original. I amb tot i que la seva construcció és complicada no hi ha un sol detall que no tingui un gran valor.

«Lluny», «Heròica», «Setembre» i «Tarragona», són inspiradíssimes i sobre tot pensades i executades amb gran elegància.

EDUARD TOLDRÀ Fill del Penadès. Professor de violí a l'Escola de Música de Barcelona. Ha actuat excel·lentment en mantes agrupacions musicals. És autor de diverses obres musicals. S'ha dit que Toldrà era el punt central de l'actual producció sardanística. Sembla que en ell recaiguin totes les condicions i qualitats dels seus predecessors clàssics i que amb elles, revisades per la seva intel·ligència, s'hagi llençat a la recerca de nous camins. Oi més, Toldrà ja no recerca un camí, Toldrà ha creat un camí nou, l'ha fressat i per ell cal seguir per tirar endavant.

Eduard Toldrà, temperament líric, transforma les seves impressions, les seves subjectives maneres de veure les coses, en obres musicals. Ell defuig tot descriptivisme objectiu, però ell us diu la seva manera de veure l'aubada en «Sol ixent», la seva pròpia mandra sota un arbre d'ombra espesa en «El bac de les ginesteres», la seva amor en «Mariona». Cada sardana és una sensació.

I tot això ho diu amb una força gran i a l'ensem amb una gran agilitat. Posseeix una tècnica excepcional i té un domini absolut de les sonoritats de la costa. Cal sentir «Glossa a les danses de Vilanova» per a fer-se'n càrrec. Gairebé podríem dir que sense sortir-se de les formes clàssiques i produint unes sardanes essencialment catalanes, ha introduït dintre de la construcció, dintre de la tècnica i àdhuc dintre de l'emoció de la sardana, una veritable vida nova. I les seves sardanes, donen tothora la impressió d'obres treballades clàssicament.

ANTONI CATALÀ Fill de Sitges, actualment dirigeix la capella de música de l'Església de Pompeia dels Pares Caputxins, de Barcelona. Aquesta capella ha assolit un dels primers llocs. Antoni Català no té pas una producció sardanística molt extensa, però sí intensíssima. Des de la seva primera sardana que el seu nom quedà vinculat amb aquest art i de dia en dia ha guanyat nous prestígis. Podríem dir d'ell, que és el músic del color. És prodigiosa la seva traça en combinar les difícils sonoritats de la cobla. Excel·leixen d'entre les seves sardanes «Idil·li a muntanya», «La Processó de Sant Bartomeu», «A En Frederic Mussoles» i «Rosada d'istiu» per la seva forma, pel seu colorit i per la seva riquesa temàtica.

CURS XII — CONCERT XCVIII

COBLA BARCELONA

**COBLA OFICIAL, PER CONCURS,
DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA**

TEATRE FORTUNY

DIVENDRES, 20 DE GENER DE 1933. :: A LES DEU DE LA NIT.

IMP. FERRANDO - REUS

COBLA BARCELONA

Aquesta notabilíssima agrupació fou fundada en 1922, amb una minuciosa selecció dels seus elements, escollits d'entre els més destacats en el cultiu d'aquesta especialitat musical tan nostra, com és la sardana.

A partir de 1924, la dirigeix el conegut compositor Josep Serra, convertint el conjunt ja de sí notable en un dels més eficients. Sota el control entusiàstic d'aquest enamorat de la nostra música, la cobla amplia més i més el seu repertori, el qual no quedà pas limitat exclusivament a les danses regionals—com el d'altres corporacions similars—sinó que s'amplià amb l'aportació d'altres obres simfòniques molt més importants, degudes a meritíssims compositors. Pot dir-se que aquesta cobla ha fomentat la creació simfònica de bona part de l'escola catalana. Entre les obres de concert, ultra les sardanes ja escrites expressament amb aquesta finalitat—les quals s'allunyen força dels tòpics usuals, puix que esquiven generalment tot motiu o idea de dansa per a respondre estrictament a intencions psicològiques, sentimentals o expressives—la Cobla Barcelona té en repertori un important nombre de glosses, suites, poemes simfònics, etc. escrites expressament per a ella.

Durant els deu anys que compta d'existència, la Cobla Barcelona ha donat nombrosíssimes audicions de sardanes, procurant sempre la màxima dignitat i la millor qualitat artística en la confecció dels programes, reservats únicament a compositors de reconegut prestigi. També ha donat un gran nombre de concerts i col·laborat en molts d'altres, tenint sovint l'honor de veure's dirigida pels propis compositors de les obres per ella executades. Entre aquestes col·laboracions es destaquen les que ha dut a terme amb la majoria dels Orfeons de Catalunya per a executar música per a cor i cobla, modalitat nova i interessantíssima de la música catalana. La més important d'aquestes col·laboracions fou la que realitzà en 1930 amb l'Orfeo Català per terres andaluses.

Enguany, per la commemoració del primer aniversari de la proclamació de la República fou designada per la Generalitat per a representar a Madrid l'art genuí de la nostra terra; donant a la capital d'Espanya, a més de diverses audicions públiques de sardanes, dos memorables concerts simfònics.—Fou guanyadora del Concurs convocat per la Generalitat i proclamada, per unanimitat del Jurat, Cobla oficial de la Generalitat de Catalunya.

PROGRAMA

I

TARRAGONA, *sardana* ENRIC CASALS
ELS ESTUDIANTS DE TOLOSA, *glossa* .. PUJOL
SARDANA TRÀGICA. MANEN
GLOSSA DE LES DANSES DE VILANOVA. TOLDRÀ

II

IMPRESSIONS CAMPEROLES JOAQUIM SERRA
(SUITE — PREMI SANT JORDI)

- A) ALBADA
- B) MAINADA JUGANT
- C) SOTA ELS PINS
- D) LA VALL DELS ECOS
- E) FESTA

III

DAVANT LA VERGE, *sardana* MORERA
GLOSSA DEL BALLET DE DÉU CATALÀ
BALL RODÓ, *glossa* CASADEMONT
JUNY, *sardana* GARRETA